2011. március 23., szerda

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés módosítása az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamok stabilizációs mechanizmusa tekintetében *

P7_TA(2011)0103

Az Európai Parlament 2011. március 23-i állásfoglalása az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikkét az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamok stabilizációs mechanizmusa tekintetében módosító európai tanácsi határozatra irányuló tervezetről (00033/2010 – C7-0014/2011 – 2010/0821(NLE))

(2012/C 247 E/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 48. cikkének (6) és 48. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel a munkacsoportnak az Európai Tanács részére készített, „Az EU-n belüli gazdasági irányítás megerősítése” című végleges jelentésére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 136. cikkét módosító európai tanácsi határozat tervezetére, amelyet 2010. december 16-án nyújtottak be az Európai Tanácshoz (00033/2010 – C7-0014/2011),

— tekintettel az Európai Tanács elnöke, az eurócsoport elnöke és a monetáris politikáért felelős biztos ezen állásfoglaláshoz csatolt levelére,

— tekintettel eljárási szabályzatának 74b. cikkére,

— tekintettel a Költségvetési Bizottság által az Alkotmányügyi Bizottsághoz intézett, 2011. február 18-i levélre,

— tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0052/2011),

A. mivel az EUSZ 3. cikkének (4) bekezdése így szól: „Az Unió egy gazdasági és monetáris uniót hoz létre, amelynek fizetőeszköze az euro”,

B. mivel az Egyesült Királyság a közös valutából való kimaradást választotta,

C. mivel az EUMSZ 3. cikkének (1) bekezdésében foglaltak értelmében a monetáris politika „azon tagállamok tekintetében, amelyek hivatalos pénzneme az euro”, az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik,

D. mivel az EUMSZ 5. cikkének (1) bekezdése így szól: „A tagállamok az Unión belül összehangolják gazdaságpolitikájukat”, és azon tagállamokra, amelyek pénzneme az euró, külön rendelkezések vonatkoznak,

2011. március 23., szerda

E. mivel az Európai Tanács határozattervezetének elfogadása azzal a következménnyel járhat, hogy létrejön egy, az Unió hatáskörén teljesen kívül eső mechanizmus, amelyben az uniós intézmények semmilyen szerepet nem kapnak,

F. mivel teljes mértékben és állandóan biztosítani kell az uniós intézményeknek az új európai stabilitási mechanizmusban való részvételét, és kapcsolatot kell teremteni az uniós költségvetés garanciarendszerbe történő esetleges beavatkozásához,

G. mivel minden lehetőséget fel kell tárni annak érdekében, hogy az európai stabilitási mechanizmust teljes mértékben az uniós intézményi keretbe illesszék, és hogy azon tagállamokat is bevonják, amelyek pénzneme nem az euró; mivel lehetséges, hogy ehhez az EUSZ megerősített együttműködésről szóló 20. cikkét kell alkalmazni, amennyiben az az uniós gazdaságpolitika következetességének biztosítása érdekében helyénvaló,

H. mivel célszerű lenne, ha az európai stabilitási mechanizmust irányító szabályokra a Bizottság tenne javaslatot, és ezen szabályok megfelelő rendelkezéseket biztosítanának a pénzügyi ellenőrzésre, az elszámoltathatóságra és az átláthatóságra vonatkozóan;

I. mivel az európai stabilitási mechanizmust a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós és korrekciós eszközrendszere megerősítésének kell kísérnie, valamint olyan intézkedéseknek, amelyek összefüggnek a közép- és hosszú távú versenyképességgel, és kezelik a tagállamok közötti makrogazdasági egyenlőtlenségeket,

J. mivel az Uniónak az európai stabilitási mechanizmus kiegészítéseképpen elő kell mozdítania a konszolidált eurókötvény-piacot,

K. mivel a Bizottságnak jogalkotási és szükség esetén szerződésmódosítási javaslatokat kell benyújtania az Unió és különösen az euróövezet gazdaságirányítási rendszerének középtávú kiépítése érdekében, amely erősítené a gazdaság kohézióját és versenyképességét, valamint stabilizálná a pénzügyi rendszert,

L. mivel az EUSZ 48. cikkének (6) bekezdése értelmében az Európai Tanács a Parlamenttel való konzultációt követően az EUMSZ harmadik részének valamennyi rendelkezését vagy e rendelkezések egy részét módosító határozatot fogadhat el, nem érintve a hatáskörök Unió és tagállamai közötti egyensúlyát,

M. mivel a rendes felülvizsgálati eljárás szükséges az Unió hatásköreinek bárminemű növeléséhez vagy csökkentéséhez,

N. mivel az EUMSZ bármilyen további felülvizsgálatát a rendes felülvizsgálati eljárás keretében kell elvégezni,

O. mivel a javasolt határozat csak azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően e határozatot jóváhagyták,

1. hangsúlyozza, hogy a hivatalos pénznemként eurót használó tagállamokra vonatkozó monetáris politika az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, és a Maastrichti Szerződés óta közösségi politika;

2. hangsúlyozza az euró jelentős szerepét az európai gazdasági és politikai projektben, és kiemeli annak fontosságát, hogy valamennyi tagállam elkötelezte magát az euróövezet stabilitása iránt, továbbá hogy a tagállamok felelősségérzetről és szolidaritásról tettek tanúbizonyságot;

3. kiemeli, hogy az európai stabilitási mechanizmus azon intézkedések átfogó csomagjának jelentős részét képezi, amelyek célja egy új keret meghatározása, amely megerősíti a költségvetési fegyelmet és a tagállami gazdaság- és pénzügypolitikák koordinálását, amely politikáknak tartalmazniuk kell a növekedési kihívásokra adható közös európai uniós válaszlépések támogatását, leküzdve egyúttal a gazdasági és társadalmi egyensúlyhiányokat és javítva a versenyképességet;

2011. március 23., szerda

4. megjegyzi, hogy a Tanács nem aknázta ki a Szerződések biztosította összes lehetőséget a Stabilitási és Növekedési Paktum maradéktalan betartatására és az európai uniós szintű gazdasági koordináció javítására;

5. úgy véli, túl kell lépni az euróövezet stabilizálását célul kitűző átmeneti intézkedéseken, és az Uniónak ki kell alakítania gazdasági irányítását, ideértve azon politikák és eszközök alkalmazását, amelyeket a tagállamok fenntartható növekedésének elősegítése céljából dolgoztak ki; úgy gondolja, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum megerősítése, az európai szemeszter, az EU 2020 stratégia és az EUMSZ 136. cikkének az európai stabilitási mechanizmus tekintetében történő módosítása csak az első lépések ebben az irányban;

6. hangsúlyozza, hogy az európai stabilitási mechanizmus és a részét képező szigorú feltételrendszer a hivatalos pénznemként eurót használó valamennyi tagállamra vonatkozik, még azokra a kis tagállamokra is, amelyek gazdaságát esetleg úgy tekinthetik, mint amely nem „nélkülözhetetlen" az euróövezet egészének védelme szempontjából;

7. felhívja a figyelmet arra, hogy az állandó stabilitási mechanizmus uniós intézményi kereten kívüli létrehozatalának szándéka veszélyezteti a Szerződésen alapuló rendszer integritását; úgy véli, hogy a Bizottságnak a mechanizmus testületében tagságot kell kapnia és nem egyszerűen megfigyelői szerepet; úgy véli továbbá, hogy ebben az összefüggésben a Bizottságnak jogosultnak kell lennie megfelelő kezdeményezésekre annak érdekében, hogy az érintett tagállamok egyetértésével megvalósuljanak az európai stabilitási mechanizmusban kitűzött célok; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak mindenképpen tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot és az intézmények abban foglalt előjogait;

8. hangsúlyozza, hogy az állandó stabilitási mechanizmus létrehozatalának és működésének teljes mértékben tiszteletben kell tartania a demokratikus döntéshozatal alapelveit, azaz az átláthatóságot, a parlamenti ellenőrzést és a demokratikus elszámoltathatóságot; hangsúlyozza, hogy az európai stabilitási mechanizmusnak szorosan be kell vonnia a monetáris kérdésekben illetékes uniós intézményeket és szerveket – az Európai Bizottságot, az Európai Központi Bankot és az Európai Beruházási Bankot; hangsúlyozza, hogy a mechanizmus nem vezethet az európai kormányzás új modelljéhez, amely nem üti meg az Unióban megvalósult demokratikus normák szintjét;

9. sajnálatának ad hangot, amiért az Európai Tanács nem térképezte fel a Szerződésekben rejlő valamennyi lehetőséget az állandó stabilitási mechanizmus létrehozatalára; úgy véli különösen, hogy a gazdasági és monetáris unióra (EUSZ 3. cikkének (4) bekezdése) és az pénznemként eurót használó tagállamok monetáris politikájára (EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja) vonatkozó jelenlegi uniós hatáskörök keretében gyakorolni kellett volna azokat a jogköröket, amelyek az EUMSZ 136. cikkében foglaltak szerint a Tanácsot illetik, illetve az EUMSZ 133. és 136. cikkével együtt az EUMSZ 352. cikkét lehetett volna alkalmazni;

10. felszólítja a Bizottságot, hogy keressen más mechanizmusokat az euróövezet stabilitásának és fenntartható és megfelelő gazdasági növekedésének biztosítása érdekében, és tegye meg a szükséges jogalkotási javaslatokat; hangsúlyozza, hogy az európai stabilitási mechanizmusnak a pénzügyi, gazdasági és társadalmi stabilitást fenyegető kockázatokat csökkentő intézkedéseket is tartalmaznia kell, ideértve a pénzpiacok szabályozását, a Stabilitási és Növekedési Paktum felülvizsgálatát és a jobb gazdasági koordinációt, az euróövezeten belüli makrogazdasági egyensúlyhiányokat csökkentő eszközök bevezetését, valamint az ökológiai újjáépítést szolgáló intézkedéseket;

11. úgy gondolja továbbá, hogy az állandó stabilitási mechanizmus létrehozatalát és működtetését be kell illeszteni az európai uniós keretbe, felhasználva analóg módon a megerősített együttműködés intézményi mechanizmusát arra szolgáló eszközként, hogy valamennyi fázisban bevonják az uniós intézményeket, és bátorítsák azon tagállamok részvételét az európai stabilitási mechanizmusban, amelyeknek még nem az euró a hivatalos pénzneme;

12. rámutat, hogy az Európai Parlamentben folytatott vita tükrében az eurócsoport állam- és kormányfői 2011. március 11-i találkozójukon az eurót illető megegyezés kapcsán egyetértettek abban, hogy a Bizottságnak erős központi szerepet kell játszania a kötelezettségvállalások teljesítésének nyomon követésében, elsősorban annak biztosítása érdekében, hogy az intézkedések összeegyeztethetőek legyenek az uniós szabályokkal és erősítsék azokat, illetve hogy biztosítani lehessen az Európai Parlament bevonását; rámutat, hogy az európai stabilitási mechanizmus általános jellemzőit illetően egyetértettek abban, hogy a hivatalos pénznemként eurót használó tagállamoknak nyújtott segítségnek szigorú gazdasági és adóügyi kiigazítási programon, valamint az Európai Bizottság és a Nemzetközi Valutaalap által az EKB-vel együttműködésben végzett következetes államadósság-fenntarthatósági elemzésen kell alapulnia;

2011. március 23., szerda

13. elismerően nyilatkozik az Európai Tanács elnöke, az eurócsoport elnöke és a monetáris politikáért felelős biztos levelét átható pozitív hozzáállásról; tudomásul veszi, hogy

— a fokozott felügyeleti intézkedések keretében kialakított gazdaságpolitikai feltételrendszer részleteit, illetve a makrogazdasági kiigazítási programot a többoldalú uniós felügyeleti kerettel való egyezés biztosítása érdekében az Európai Bizottság által az EUMSZ 136. cikke értelmében benyújtott rendelet fogja meghatározni;

— az európai stabilizációs mechanizmus által nyújtandó támogatáshoz az Európai Bizottság és a Nemzetközi Valutaalap által az EKB-vel együttműködésben végzett következetes államadósság-fenntarthatósági elemzés nyomán lehet majd hozzájutni; a makrogazdasági kiigazítási program keretében az adott tagállam egyensúlyhiányának súlyosságával arányos szigorú gazdaságpolitikai feltételrendszer kerül kialakításra;

— az Európai Bizottság és a Nemzetközi Valutaalap által az EKB-vel együttműködésben a kedvezményezett tagállam pénzügyi szükségleteiről kialakított értékelés alapján az európai stabilitási mechanizmus kormányzótanácsa felhatalmazza az Európai Bizottságot, hogy a Nemzetközi Valutaalap és az EKB bevonásával folytasson tárgyalásokat az érintett tagállammal a makrogazdasági kiigazítási programról;

— a Bizottság a makrogazdasági programot jóváhagyó határozatra tesz majd javaslatot a Tanácsnak, és e határozat elfogadását követően aláírja majd az egyetértési megállapodást az euróövezetbe tartozó tagállamok nevében;

— a fokozott felügyelet alatt felállított politikai feltételrendszert, illetve a makrogazdasági kiigazítási programot összhangba kell hozni az Európai Unió felügyeleti keretével, és garantálni kell az uniós eljárások tiszteletben tartását;

— a pénzügyi támogatást egy tagállam kérésére aktiválják azt követően, hogy a Bizottság az EKB-vel együttműködve értékelte, fennáll-e kockázat az egész euróövezet pénzügyi stabilitása tekintetében;

— a Bizottság a Nemzetközi Valutaalappal együtt és az Európai Központi Bankkal együttműködve felelős a politikai feltételrendszernek történő megfelelés ellenőrzéséért, és jelentést készít a Tanács és az igazgatótanács számára;

— a kormányzótanácsban folytatott vitát követően a Tanács a program utólagos felügyeletének végrehajtására irányuló határozatot hoz a Bizottság által előterjesztett javaslatról;

— a Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Parlamentet az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról és annak műveleteiről, így abban a helyzetben lesz, hogy annak tevékenységeit megfelelően megvizsgálja;

— a jogviták eldöntése tekintetében az EUMSZ 273. cikkével összhangban az Európai Unió Bírósága illetékes.

14. jóváhagyja az Európai Tanács javaslat-tervezetét, azon fenntartása ellenére, hogy annak megszövegezése megfelelőbb volna az ezen állásfoglalás I. mellékletében javasolt módon; egyetért a véleményben az EKB által kifejtett, az uniós módszer alkalmazását támogató álláspontt al, amely lehetővé teszi, hogy az európai stabilizációs mechanizmus egy megfelelő időpontban uniós mechanizmussá váljon; kéri az Európai Tanácsot, biztosítsa, hogy:

— a politikai feltételrendszerre vonatkozó szabályokat az Unió rendes jogalkotási eljárása szerint fogadják el;

— minden tagállam, amelynek pénzneme az euró, és amely hozzájárult az állandó stabilitási mechanizmushoz, méretétől függetlenül hozzáféréssel rendelkezzék ahhoz.

2011. március 23., szerda

15. emlékeztet arra, hogy a jövőbeli állandó stabilitási mechanizmusnak támaszkodnia kell az uniós intézményekre, hiszen ezzel elkerülhető lenne a kettős rendszerek felállítása, amely káros lenne az európai integráció szempontjából;

16. kéri, hogy az állandó stabilitási mechanizmus igénybevétele esetén a pénzeszközök mechanizmus számára történő visszafizetésére olyan hitelezési feltételeket alkalmazzanak, amelyek hasonlók a Bizottság által a fizetési mérleg támogatását és a makroszintű pénzügyi támogatást szolgáló eszközök esetében alkalmazott feltételekhez, azaz szigorúan back-to-back finanszírozás történjen a hitelfelvételi költségeket fedező árrés nélkül; úgy véli tovább, hogy az állandó stabilitási mechanizmus által alkalmazott kamatlábakat kedvező feltételekkel kell biztosítani;

17. ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlament felügyelje, hogy a tagállamok betartják-e a Bizottság által kidolgozott gazdasági iránymutatásokat és az európai stabilitási mechanizmus által szabott feltételeket, és hangsúlyozza, hogy költségvetési és ellenőrzési jogkörüknek megfelelően minden egyes nemzeti parlamentet be kell vonni minden fázisban, különösen az európai szemeszter összefüggésében annak érdekében, hogy fokozódjon a meghozott döntések átláthatósága, elfogadottsága és elszámoltathatósága;

18. támogatja a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy „biztosítsa a jövőbeli mechanizmus és az uniós gazdasági irányítás közötti összhangot, különösen az euróövezetben, tiszteletben tartva a Szerződés által az Unióra és annak intézményeire ruházott hatásköröket”;

19. hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács módosított határozatra irányuló tervezete nem növelné az Unió hatáskörét, és ezért továbbra is a Szerződés egyszerűsített felülvizsgálatára vonatkozó eljárás hatálya alá esne; ezzel szemben megjegyzi, hogy a határozat nem csökkentheti az uniós intézmények hatáskörét a gazdasági és monetáris politika terén, valamint a hivatalos pénznemként eurót használó tagállamokra vonatkozó monetáris politika terén, és semmilyen körülmények között nem befolyásolhatja hátrányosan az uniós jog, különösen az EUMSZ 122. és 143. cikke, valamint az uniós vívmányok megfelelő alkalmazását;

20. újra megerősíti, hogy az EUSZ 48. cikke (6) bekezdésének alkalmazása kivételes eljárás, és emlékeztet a Parlamentet az EUSZ 48. cikkének (3) bekezdésében foglaltak szerint megillető jogra, hogy az Unió gazdasági irányításában érintett intézmények, eljárások és poltikák átalakítása érdekében Konventet hívjon össze;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást – mint az Európai Parlament az EUSZ 48. cikke (6) bekezdésének második albekezdése alapján hozott véleményét – az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

AZ ÁLLÁSFOGLALÁS I. MELLÉKLETE

Az Európai Tanács határozattervezete 1. cikkének módosítása

Az ***EUMSZ 136. cikkének (1) bekezdése*** a következő ***albekezdésekkel*** egészül ki:

„***Bizottsági ajánlásra és az Európai Parlamenttel történő konzultációt követően azon*** tagállamok, amelyek hivatalos pénzneme az euró, feltétlenül szükséges esetben működésbe hozható stabilizációs mechanizmust hozhatnak létre az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében. A mechanizmus keretében igényelt pénzügyi ***segítségnyújtásról a Bizottság javaslata alapján határoznak, és arra az Európai Unióról szóló szerződésben és az e Szerződésben foglalt uniós elveknek és célkitűzéseknek megfelelően*** szigorú feltételek fognak vonatkozni.

A mechanizmus keretében megvalósuló pénzügyi segítségnyújtás és ellenőrzése feltételrendszerére vonatkozó elveket és szabályokat a rendes jogalkotási eljárással elfogadott rendelet rögzíti.”.

A 136. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„***(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések elfogadásakor a Tanácsnak csak azok a tagjai vesznek részt a szavazásban, akik azon tagállamokat képviselik, amelyek pénzneme az euró.***

2011. március 23., szerda

Az említett tagok minősített többségét a 238. cikk (3) bekezdése a) pontjának megfelelően kell meghatározni.

Az (1) bekezdés c) pontjában említett intézkedések elfogadásakor a Tanácsnak csak azok a tagjai vesznek részt a szavazásban, akik a mechanizmusban részt vevő tagállamokat képviselik.".

AZ ÁLLÁSFOGLALÁS II. MELLÉKLETE

Az Európai Tanács elnökének levele az előadók részére (*)

Brüsszel, 2011. március 22.

Tisztelt Brok és Gualtieri Urak!

Engedjék meg, hogy a köztem és kabinetem tagjai között a szerződés 136. cikkének az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamok stabilizációs mechanizmusa tekintetében történő módosítására irányuló javaslat tárgyában tartott megbeszéléseket és vitákat követően elküldjem Önöknek a kabinetem által elkészített mellékelt dokumentumot, amely vizsgálat alá veti és megválaszolja az Önök által felvetett aggályokat.

Juncker úr, az eurócsoport elnöke és Rehn úr, a gazdasági ügyekért és a monetáris politikáért felelős biztos külön levélben tájékoztatják Önöket az általam teljes mértékben támogatott jövőbeni mechanizmus részleteiről folytatott tárgyalások eredményeiről.

Bizonyára Önök is egyetértenek abban, hogy mindez nagy megelégedéssel töltheti el a Parlamentet a jelentésükben bemutatott b) lehetőségben taglalt pontok tekintetében.

Mint az Önök előtt is ismert, a szerződésmódosításra a március 24–25-i Európai Tanács előtt kerül sor. Kérem, tartsák szem előtt az ügy jelentőségét és sürgősségét.

Tisztelettel:

(aláírás)

Herman Van Rompuy

Melléklet

A jelentés (12) bekezdésében foglalt **a) lehetőség** tekintetében, amely a szerződésmódosítás átszövegezésére tesz javaslatot, hangsúlyoznunk kell, hogy a szerződésmódosítás-tervezetet nagyon körültekintően dolgozták ki, hogy valamennyi tagállam számára elfogadható legyen, minthogy azt az összes tagállamnak jóvá kell hagynia. A szöveg módosítására gyakorlatilag nincsen lehetőség, és a javasolt módosítások tulajdonképpen eleve kizárnák az egyszerűsített módosítási eljárás alkalmazását, vagy legalábbis jogilag megkérdőjelezhetőek lennének ezen az alapon. A jogbiztonság a szerződés módosításának fő oka, és minden, ami ezt aláássa, óvatossággal kezelendő.

Ami a szerződés jövőbeni módosításait illeti, erre konkrét vállalást nem lehet tenni. Megállapodás született ugyanakkor arról, hogy az Európai Bizottság 2016-ban értékeli majd e keret általános hatékonyságát. Ez a rendelkezés biztosítja, hogy elsősorban a Bizottságtól származzon az összes jövőbeni értékelés, és esetleges módosítási javaslat.

(*) Tájékoztatás céljából lefordítva. Eredetileg angol nyelvű levél.

2011. március 23., szerda

Ami a **b) lehetőséget** illeti, megalapozatlanok azon aggályok, melyek szerint az európai stabilitási mechanizmus a jövőben egy, az euróövezet gazdaságát irányító kormányközi titkárság magját jelentheti. A mechanizmus konkrét célt szolgál. Személyzete teljes egészében a mechanizmus pénzügyi és pénzgazdálkodási aspektusainak szenteli magát, és nem foglalkozik a gazdasági kormányzást érintő tágabb kérdésekkel. Az európai stabilitási mechanizmus feladata finanszírozás mozgósítása és pénzügyi segítségnyújtás biztosítása, a pénzügyi támogatás iránti igény értékelését és a támogatás feltételeinek meghatározását azonban a Bizottság végzi.

El lehet oszlatni azon félelmet is, mely szerint a Bizottságot esetleg kizárják a mechanizmus működtetéséből. Az ideiglenes mechanizmusok esetében szerzett tapasztalat azt mutatja, hogy a Bizottság részvétele nem csak lehetséges, hanem elengedhetetlen. Az ideiglenes mechanizmusok esetén a kedvezményezett államra vonatkozó feltételességi intézkedéseket uniós eljárás keretében fogadták el (a Tanács határozata a Bizottság ajánlását követően az EUMSZ 136. cikke és 126. cikkének (9) bekezdése alapján; lásd a 126. cikk (13) bekezdését, amely meghatározza a 126. cikk (9) bekezdése értelmében hozott határozatokra vonatkozó eljárást). Ezt az eljárást követték a Görögországra vonatkozó feltételességi intézkedések elfogadása esetén is (lásd a Tanács 2010. május 10-i 2010/320/EU határozatát (HL L 145., 2010.6.11., 6. o.), melyet a Bizottság 2010. május 4-i javaslata (SEC(2010) 560 végleges) alapján fogadtak el).

Ami az állandó mechanizmust illeti, a Bizottság részvétele már a december 16–17-i Európai Tanács következtetéseinek „A jövőbeli mechanizmus általános jellemzői" című, II. mellékletében számos alkalommal egyértelműen meghatározásra kerül. Azóta az európai stabilitási mechanizmus előkészítése során világossá vált, hogy:

— Amennyiben egy tagállam pénzügyi segítségnyújtást kér, a Bizottság az EKB-val együttműködésben megvizsgálja, vajon az euróövezet egészének stabilitását fenyegeti-e veszély, illetve (az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben) elemzést végez az érintett tagállam államadósságának fenntarthatóságára vonatkozóan.

— Stabilitási támogatás iránti kérelem esetén a Bizottság (az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben) megvizsgálja a kedvezményezett tagállam tényleges finanszírozási szükségleteit és a szükséges magánszektori részvétel jellegét.

— A Kormányzótanács megbízást ad a Bizottságnak arra, hogy (az IMF-fel közösen és az EKB-vel együttműködésben) folytasson tárgyalásokat az érintett tagállammal a makrogazdasági kiigazítási programról.

— A Bizottság javaslatot tesz a Tanácsnak, hogy határozatban hagyja jóvá a makrogazdasági kiigazítási programot. Amennyiben a Tanács elfogadja a programot, a Bizottság egyetértési megállapodást ír alá az euróövezet tagállamainak nevében.

— Az IMF-fel közösen és az EKB-vel együttműködésben a Bizottság feladata a makrogazdasági kiigazítási programban előírt szakpolitikai feltételek betartásának ellenőrzése.

— A Tanács a Kormányzótanácsban folytatott megbeszélést követően, a Bizottság javaslatára határozhat a programot követő utólagos felügyelet bevezetéséről.

— A fokozott felügyelet vagy makrogazdasági kiigazítási program keretében felállított politikai feltételrendszernek összhangban kell lennie az EU felügyeleti keretével, és garantálnia kell az uniós eljárások tiszteletben tartását. A Bizottság ezért rendeletjavaslatot szándékozik előterjeszteni, amely egyértelművé teszi, hogy a Szerződés 136. cikkének megfelelően milyen eljárási lépések szükségesek ahhoz, hogy a szakpolitikai feltételrendszer beépüljön a Tanács határozataiba, és biztosítva legyen az EU többoldalú felügyeleti keretével való összhang.

— A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az ESM létrehozásáról és működéséről.

— Jogviták felmerülése esetén a vitás kérdés rendezése az EUMSZ 273. cikkével összhangban az Európai Unió Bíróságának feladata.

2011. március 23., szerda

AZ ÁLLÁSFOGLALÁS III. MELLÉKLETE

Az eurócsoport elnökének és a monetáris politikáért felelős biztosnak a levele az előadók részére (*)

Brüsszel, 2011. március 22.

Tisztelt Brok és Gualtieri Urak!

Ezúton szeretnénk tájékoztatni Önöket az európai stabilitási mechanizmus létrehozásáról szóló tárgyalások eredményéről, mivel azok fontos szerepet fognak betölteni az Európai Parlament számára, amikor az Önök jelentése alapján véleményt alkot az Európai Unió működéséről szóló szerződés módosítástervezetéről.

Az európai stabilitási mechanizmus (ESM) működési kereteiről tegnap, március 21-én kormányközi miniszteri találkozó határozott. A működési keret végleges szövegét mellékeljük.

Amint az látható, a működési keret értelmében az európai stabilitási mechanizmust az euróövezet tagállamai közötti szerződéssel kormányközi szervezetként hozzák létre, a nemzetközi közjog szerint, luxembourgi székhellyel. Az európai stabilitási mechanizmus élén a Kormányzótanács áll, melynek az euróövezetbe tartozó tagállamok pénzügyminiszterei – mint szavazati joggal rendelkező tagok – a tagjai, megfigyelőként pedig a gazdasági ügyekért és a monetáris politikáért felelős európai biztos, illetve az EKB elnöke vesz részt a tanácsban. Az euróövezeten kívüli tagállamok az európai stabilitási mechanizmus mellett ad hoc alapon vehetnek részt az euróövezet tagállamainak nyújtott pénzügyi támogatási műveletekben.

A Bizottság központi szerepet tölt be az ESM működtetésében, és az ESM és az európai intézmények közötti kapcsolat világosan meg van határozva.

Ahogyan a működési keretben is szerepel, a Bizottság az EKB-val együttműködésben megvizsgálja, vajon az euróövezet egészének stabilitását fenyegeti-e veszély, valamint az IMF-fel közösen és az EKB-vel együttműködésben elemzést végez az érintett tagállam államadósságának fenntarthatóságára vonatkozóan. A Bizottság emellett vezető szerepet játszik a kedvezményezett tagállam tényleges finanszírozási szükségleteinek és a szükséges magánszektori részvétel jellegének vizsgálatában.

A vizsgálat alapján a Kormányzótanács megbízást ad a Bizottságnak arra, hogy az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben folytasson tárgyalásokat az érintett tagállammal a makrogazdasági kiigazítási programról, melynek részleteit egyetértési megállapodásban rögzítik.

A Bizottság tesz javaslatot a Tanácsnak, hogy határozatban hagyja jóvá a makrogazdasági kiigazítási programot. A Kormányzótanács dönt a pénzügyi segítségnyújtás odaítéléséről és a támogatás feltételeiről. Amennyiben a Tanács elfogadja a programot, a Bizottság egyetértési megállapodást ír alá az euróövezet tagállamainak nevében, amennyiben arról a Kormányzótanács előzetesen kölcsönös megállapodásra jutott. Az Igazgatótanács jóváhagyja a pénzügyi segítségnyújtásról szóló megállapodást, mely a nyújtandó pénzügyi támogatás technikai részleteit tartalmazza.

Az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben a Bizottság feladata a makrogazdasági kiigazítási programban előírt szakpolitikai feltételek betartásának ellenőrzése. A Bizottság jelentést tesz a Tanácsnak és az Igazgatótanácsnak. A jelentés alapján az Igazgatótanács kölcsönös megállapodással dönt az új hitelrészletek folyósításáról.

A Tanács a Kormányzótanácsban folytatott megbeszélést követően, a Bizottság javaslatára határozhat a programot követő utólagos felügyelet bevezetéséről, amely mindaddig fenntartható, ameddig a pénzügyi támogatásból egy meghatározott összeget vissza nem fizettek.

(*) Tájékoztatás céljából lefordítva. Eredetileg angol nyelvű levél.

2011. március 23., szerda

A fokozott felügyelet vagy makrogazdasági kiigazítási program keretében felállított politikai feltételrendszer összhangban áll majd az EU felügyeleti keretével, és garantálnia kell az uniós eljárások, és így az Európai Parlament szerepének tiszteletben tartását.

A Bizottság ezért a 136. cikk alapján európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatot kíván előterjeszteni, amely egyértelművé teszi, hogy milyen eljárási lépések szükségesek ahhoz, hogy a szakpolitikai feltételrendszer beépüljön a Tanács határozataiba, és biztosítva legyen az EU többoldalú felügyeleti keretével való összhang. A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az ESM létrehozásáról és működéséről.

Bízunk benne, hogy a fenti tájékoztatás hasznos lesz az Európai Parlament számára az EUMSZ 136. cikkének az eurót hivatalos pénznemként használó tagállamok stabilizációs mechanizmusa tekintetében történő módosítására irányuló tervezet megvitatása során.

Tisztelettel:

(aláírás)	(aláírás)
Olli Rehn	Jean-Claude Juncker
az Európai Bizottság tagja	az eurócsoport elnöke

Az eurocsoport elnöke és a monetáris politikáért felelős biztos a jelentéstevőkhöz írt levelének melléklete

2011. március 21.

Az európai stabilitási mechanizmus (ESM) működési keretei

Az Európai Tanács megállapodott, hogy az euróövezet tagállamainak állandó stabilizációs mechanizmust kell létrehozniuk: az európai stabilitási mechanizmust (ESM). Az európai stabilitási mechanizmust kölcsönös megállapodás alapján hozzák működésbe ([1]), amennyiben az az egész euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges. Az ESM fogja betölteni az európai pénzügyi stabilitási eszköz (EFSF) és az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus (EFSM) szerepét, 2013 júniusától külső pénzügyi segítséget nyújtva az euróövezet tagállamainak.

Az ESM nyújtotta pénzügyi segítséget szigorú szakpolitikai feltételek alapján lehet majd igénybe venni, makrogazdasági kiigazítási program keretében, valamint az államadósság fenntarthatóságának – az Európai Bizottság és az IMF által közösen, az EKB-vel együttműködésben végzett – alapos elemzését követően. A kedvezményezett tagállamnak biztosítania kell a magánszektor megfelelő formában történő részvételét, a konkrét körülményekhez igazodva és az IMF gyakorlataival teljes mértékű összhangban.

Az európai stabilitási mechanizmus 500 milliárd EUR összegű tényleges hitelezési kapacitással rendelkezik majd. ([2]). Rendszeresen, de legalább ötévente értékelik azt, hogy ez a hitelezési kapacitás elegendő-e. Az ESM arra törekszik majd, hogy hitelezési kapacitását olyan módon egészítse ki, hogy az IMF-et bevonja a pénzügyi segítségnyújtási műveletekbe, ugyanakkor ad hoc jelleggel az euróövezeten kívüli tagállamok is részt vehetnek a műveletekben.

A működési keretek alábbi része az európai stabilitási mechanizmus kulcsfontosságú szerkezeti jellemzőit tárgyalja:

Intézményi forma

Az európai stabilitási mechanizmust az euróövezet tagállamai közötti szerződéssel kormányközi szervezetként hozzák létre, a nemzetközi közjog szerint, luxembourgi székhellyel. Az európai stabilitási mechanizmus alapokmányát a szerződés egyik melléklete tartalmazza majd.

([1]) A kölcsönös megállapodás alapján hozott döntést a szavazásban részt vevő tagállamok egyhangúlag hozzák meg, vagyis a döntés elfogadását nem akadályozza meg, ha valamely tagállam tartózkodik.

([2]) Az EFSF-ről az ESM-re történő átállás során a kombinált hitelezési kapacitás nem fogja meghaladni ezt az összeget.

2011. március 23., szerda

Feladatkör és finanszírozási stratégia

Az európai stabilitási mechanizmus feladata az lesz, hogy forrásokat mozgósítson és pénzügyi segítséget nyújtson – szigorú feltételrendszer alapján – az euróövezet súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagállamai számára annak érdekében, hogy biztosítsa az euróövezet egészének pénzügyi stabilitását.

Az euróövezet tagállamai az ESM felé teljesítik a Stabilitási és Növekedési Paktum, illetve a makrogazdasági egyensúlyhiány esetén követendő eljárás keretében rájuk rótt pénzügyi szankciókat ([1]). E szankciók a befizetett tőke részét képezik majd.

Az ESM megfelelő finanszírozási stratégiával arra fog törekedni, hogy a finanszírozási források széles köréhez biztosítson hozzáférést, és a tagállamok számára mindenféle piaci körülmények között képes legyen pénzügyi támogatási csomagot nyújtani. A kapcsolódó kockázatokat adekvát eszköz- és forrásgazdálkodás keretében mérsékli.

Irányítás

Az európai stabilitási mechanizmus élén a Kormányzótanács áll, melynek az euróövezetbe tartozó tagállamok pénzügyminiszterei – mint szavazati joggal rendelkező tagok – a tagjai, megfigyelőként pedig a gazdasági ügyekért és a monetáris politikáért felelős európai biztos, illetve az EKB elnöke vesz részt a tanácsban. A Kormányzótanács szavazó tagjai közül elnököt választ.

A Kormányzótanács lesz az európai stabilitási mechanizmus legmagasabb szintű döntéshozó szerve, mely az alábbi legfontosabb döntéseket hozza kölcsönös megállapodás alapján:

— pénzügyi segítségnyújtás odaítélése;

— a pénzügyi segítségnyújtásra vonatkozó feltételek;

— az európai stabilitási mechanizmus hitelezési kapacitása;

— az eszközkészlet módosítása.

A Kormányzótanács egyéb döntéseit egyéb rendelkezés hiányában minősített többséggel hozza.

Az európai stabilitási mechanizmus Igazgatótanácsa a Kormányzótanács által delegált konkrét feladatokat fogja ellátni. Az euróövezet minden tagállama egy igazgatót és egy igazgatóhelyettest jelöl. Ezenfelül a Bizottság és az EKB egy-egy megfigyelőt és egy-egy pótmegfigyelőt jelöl az Igazgatótanácsba. Az Igazgatótanács egyéb rendelkezés hiányában minden döntését minősített többséggel hozza.

A Kormányzótanácsban és az Igazgatótanácsban a szavazati súly az egyes tagállamoknak az ESB jegyzett tőkéjében való részesedésével áll majd arányban. A minősített többség a szavazatok 80 százalékában került meghatározásra.

A Kormányzótanács ügyvezető igazgatót jelöl, akinek az ESM napi irányítása lesz a feladata, és egyben ő lesz az Igazgatótanács elnöke is.

Tőkestruktúra

Az ESM arra fog törekedni, hogy a főbb hitelminősítő intézeteknél elérje és megtartsa a legmagasabb szintű hitelminősítést.

Az európai stabilitási mechanizmus összesen 700 milliárd EUR jegyzett tőkével fog rendelkezni. Ebből az összegből 80 milliárd EUR az euróövezet tagállamai által befizetett tőke, melyből 40 milliárd 2013 júliusától áll majd rendelkezésre, a fennmaradó részt pedig az elkövetkező három év során fokozatosan egészítik ki. Ezenfelül az európai stabilitási mechanizmus a felek által vállalt lehívható tőke, illetve az euróövezet tagállamai által biztosított garanciák kombinációjával rendelkezik, összesen 620 milliárd EUR összegben.

([1]) Politikai szintű végső megállapodástól függően.

2011. március 23., szerda

Az ESM teljes jegyzett tőkéjét tekintve az egyes tagállamok hozzájárulási kulcsát az EKB befizetett tőkéjében való részesedés alapján számítják ki a melléklet szerint. Az európai stabilitási mechanizmust létrehozó szerződés ratifikálásával a tagállamok jogilag kötelezik magukat arra, hogy a teljes jegyzett tőkéből rájuk eső részt biztosítják.

A Kormányzótanács kölcsönös megállapodás alapján dönt a teljes jegyzett tőke összegének kiigazításáról vagy tőke lehívásáról, az alábbi konkrét esetek kivételével. Először: az Igazgatótanács egyszerű többséggel dönthet arról, hogy – tőke lehívásával – visszaállítja a befizetett tőke szintjét abban az esetben, ha a befizetett tőke összegét valamely veszteség fedezése csökkentené ([1]). Másodszor: olyan eljárásokat vezet be, amelyekkel a garanciák fizetési felhívásra azonnal lehívhatók az ESM részvényeseitől abban az esetben, ha erre azért van szükség, hogy elkerüljék a fizetési elmaradást az ESM hitelezői felé. Az egyes részvényesek felelőssége minden körülmények között a jegyzett tőkében való részesedésükre korlátozódik.

Az európai stabilitási mechanizmushoz 2013 júliusát követően csatlakozó tagállam ([2]) által a jegyzett tőkéhez való hozzájárulásra az eredeti hozzájárulások esetében alkalmazott feltételek érvényesek. A jegyzett tőke teljes összegét érintő gyakorlati következményekről és a tőkének a tagállamok közötti elosztásáról a Kormányzótanács kölcsönös megállapodás alapján dönt.

Mindaddig, amíg az ESM-et nem hozzák működésbe, és feltéve, hogy a tényleges hitelezési kapacitás nem kevesebb, mint 500 milliárd EUR, az ESM befizetett tőkéjéből való befektetésekből eredő bevételeket – a működési költségek levonásával – visszatérítik a tagállamoknak. Az ESM első működésbe hozatalát követően a tőkéjéből befektetett összegekből és a pénzügyi segítségnyújtási tevékenységből eredő bevételeket az ESM-ben tartják. Amennyiben azonban a befizetett tőke meghaladná az európai stabilitási mechanizmus hitelezési kapacitásának megtartásához szükséges szintet, az Igazgatótanács egyszerű többséggel dönthet úgy, hogy hozzájárulási kulcsuk alapján osztalékot fizet az euróövezet tagállamainak.

Eszközök

Az európai stabilitási mechanizmus szigorú feltételekhez kötött makrogazdasági kiigazítási program keretében nyújt pénzügyi segítséget, a tagállami egyensúlyhiány súlyosságával arányosan, hitelek formájában.

Kivételes esetben azonban, szigorú feltételekhez kötött makrogazdasági kiigazítási program keretében az elsődleges adósságpiacon is beavatkozhat, amennyiben a Kormányzótanács kölcsönös megállapodás alapján így dönt.

Az ESM által nyújtott stabilitási támogatás

Az ESM rövid vagy középtávú stabilitási támogatást nyújthat az euróövezet súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő tagállamai részére. A stabilitási támogatás feltétele egy adekvát szakpolitikai feltételekhez kötött makrogazdasági kiigazítási program, mely a kedvezményezett tagállam mögöttes egyensúlyhiányainak súlyosságával arányos. A program hossza és a hitelek futamideje az egyensúlyhiány jellegétől és attól függ, hogy a kedvezményezett tagállamnak milyen kilátásai vannak arra, hogy az ESM-források rendelkezésre állásának lejárta előtt visszatérhessen a pénzügyi piacokra.

Elsődleges piaci támogatási eszköz

Az ESM a támogatás költséghatékonyságának maximalizálása érdekében vásárolhat az elsődleges piacon a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő tagállamok kötvényeiből. A kötvényvásárlás feltételeit és módozatait a pénzügyi segítségnyújtás feltételeiről szóló határozat fejti ki.

A Kormányzótanács felülvizsgálhatja az európai stabilitási mechanizmus rendelkezésére álló eszközöket, és dönthet az eszközkészlet módosításáról.

Az IMF részvétele

Az európai stabilitási mechanizmus az IMF-fel való szoros együttműködésben nyújt pénzügyi segítséget ([3]). Minden esetben törekedni fognak az IMF – technikai és pénzügyi szintű – aktív részvételére. Az adósság fenntarthatóságának elemzését a Bizottság az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködve végzi el. Az európai stabilitási mechanizmus és az IMF által nyújtott közös segítség szakpolitikai feltételeit a Bizottság az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködve vitatja meg.

([1]) E döntéskor felfüggesztik azon tagállam szavazati jogát, amely hibájának tudható be a fedezendő veszteség.
([2]) A tagállamok az euróövezethez való csatlakozással egyidejűleg az európai stabilitási mechanizmus tagjává is válnak, az ezzel járó összes joggal és kötelezettséggel együtt.
([3]) Ugyanakkor az IMF részvétele az Alapokmány szerinti megbízatásával összhangban, illetve az IMF Igazgatótanácsa vonatkozó határozatának és irányelveinek megfelelően történik.

2011. március 23., szerda

A pénzügyi támogatás működésbe hozatala, a programellenőrzés, és a segítségnyújtást követő intézkedések

Az ESM révén nyújtott pénzügyi támogatást minden esetben az euróövezet egy tagállama által az euróövezet többi tagállamához intézett kérelem alapján hozzák működésbe. Az eurócsoport a támogatás működésbe hozatala iránti kérelemről tájékoztatja a Tanácsot. A kérelem kézhezvételekor a Kormányzótanács felkéri a Bizottságot, hogy az EKB-val együttműködésben vizsgálja meg, vajon az euróövezet egészének stabilitását fenyegeti-e veszély, illetve hogy az érintett tagállam államadósságának fenntarthatóságára vonatkozóan végezzen az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben alapos elemzést. Az európai stabilitási mechanizmus működésbe hozatala ezután a következő lépések szerint történik:

— Stabilitási támogatás iránti kérelem esetén a Bizottság az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben megvizsgálja a kedvezményezett tagállam tényleges finanszírozási szükségleteit és a szükséges magánszektori részvétel jellegét, melynek összhangban kell állnia az IMF gyakorlatával.

— A vizsgálat alapján a Kormányzótanács megbízást ad a Bizottságnak arra, hogy az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben folytasson tárgyalásokat az érintett tagállammal a makrogazdasági kiigazítási programról, melynek részleteit egyetértési megállapodásban rögzítik.

— A Bizottság javaslatot tesz a Tanácsnak, hogy határozatban hagyja jóvá a makrogazdasági kiigazítási programot. A Kormányzótanács dönt a pénzügyi segítségnyújtás odaítéléséről és a támogatás feltételeiről. Amennyiben a Tanács elfogadja a programot, a Bizottság egyetértési megállapodást ír alá az euróövezet tagállamainak nevében, amennyiben arról a Kormányzótanács előzetesen kölcsönös megállapodásra jutott. Az Igazgatótanács jóváhagyja a pénzügyi segítségnyújtásról szóló megállapodást, mely tartalmazza a nyújtandó pénzügyi támogatás technikai részleteit.

— Az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködésben a Bizottság feladata a makrogazdasági kiigazítási programban előírt szakpolitikai feltételek betartásának ellenőrzése. A Bizottság jelentést tesz a Tanácsnak és az Igazgatótanácsnak. A jelentés alapján az Igazgatótanács kölcsönös megállapodással dönt az új hitelrészletek folyósításáról.

— A Tanács a Kormányzótanácsban folytatott megbeszélést követően, a Bizottság javaslatára határozhat a programot követő utólagos felügyelet bevezetéséről, amely mindaddig fenntartható, ameddig a pénzügyi támogatásból egy meghatározott összeget vissza nem fizettek.

Az EU többoldalú felügyeleti keretével való összhang

Az uniós tagállamok jóváhagyását kell kérni ahhoz, hogy az euróövezeti tagállamok megbízhassák a Bizottságot azzal a feladattal, hogy az IMF-fel közösen és az EKB-val együttműködve elemezze a pénzügyi támogatást kérő tagállam adósságának fenntarthatóságát, elkészítse a pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó kiigazítási programot, valamint felügyelje a végrehajtást.

A Kormányzótanács saját jogkörében dönthet a kormányközi keretben nyújtott pénzügyi támogatás megadásáról és módozatairól, viszont a megerősített felügyelet vagy egy makrogazdasági kiigazítási program keretében megállapított szakpolitikai feltételrendszernek összhangban kell lennie az EU felügyeleti keretével, és szavatolnia kell az uniós eljárások betartását. A Bizottság ezért rendeletjavaslatot szándékozik előterjeszteni, amely egyértelművé teszi, hogy a Szerződés 136. cikkének megfelelően milyen eljárási lépések szükségesek ahhoz, hogy a szakpolitikai feltételrendszer beépüljön a Tanács határozataiba, és biztosítva legyen az EU többoldalú felügyeleti keretével való összhang. A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az ESM létrehozásáról és működéséről.

Árazás

A kedvezményezett tagállamnak nyújtandó pénzügyi támogatás árazásáról a Kormányzótanács dönt.

Az ESM állandó vagy változó kamatozású hiteleket nyújthat majd. Az ESM-kamatok meghatározása összhangban lesz az IMF árazási elveivel, továbbá az ESM finanszírozási költségein felül maradva megfelelő kockázati kamatfelárat is tartalmaz.

Az ESM által nyújtott hitelek kamatait az alábbiak határozzák meg:

1) Az ESM finanszírozási költségei;

2011. március 23., szerda

2) 200 bázispontnak megfelelő kamatfelár a teljes hitelösszegre;

3) további 100 bázispontnak megfelelő kamatfelár a 3 év után még fennálló hitelösszegre.

Az állandó kamatozású, három évet meghaladó futamidejű hitelek esetében a kamatrés az első három évre megállapított 200 bázispontnak megfelelő kamatfelár és az azt követő évekre megállapított 200 + 100 bázispontnak megfelelő kamatfelár súlyozott átlaga.

Az árazás módját az ESM kamatszabályzata tartalmazza, amelyet rendszeresen felül kell vizsgálni.

A magánszektor bevonása

1. **A magánszektor bevonásának szabályai**

A magánszektor megfelelő és arányos mértékű bevonása az elvárás minden olyan esetben, amikor valamely kedvezményezett állam pénzügyi támogatásban részesül. A részvétel jellegét és mértékét eseti alapon kell meghatározni, továbbá függővé kell tenni attól, hogy az adósság fenntarthatóságának az IMF gyakorlatával összhangban ([1]) elvégzett elemzése milyen megállapításokat eredményez, valamint milyen esetleges következményekkel kell számolni az euróövezet pénzügyi stabilitására nézve.

(a) **Amennyiben a fenntarthatósági elemzésből megállapítható, hogy a makrogazdasági kiigazítási program reálisan képes az államadósságot ismét fenntartható pályára állítani,** a kedvezményezett tagállam olyan kezdeményezéseket indít, amelyek célja, hogy a magánbefektetőket a kihelyezett hitelek fenntartására ösztönözzék (pl. „bécsi kezdeményezés" jellegű szemlélet). A Bizottság, az IMF, az EKB és az EBA egyaránt részt vesz a kezdeményezések végrehajtásának felügyeletében.

(b) **Amennyiben a fenntarthatósági elemzésből az derül ki, hogy a makrogazdasági program reálisan nem képes az államadósságot ismét fenntartható pályára állítani,** a kedvezményezett tagállam köteles jóhiszemű tárgyalásokat kezdeni a hitelezőivel annak érdekében, hogy biztosítsa hitelezőinek az adósság fenntarthatóságának visszaállításában való közvetlen részvételét. A pénzügyi támogatás megadása függ attól, hogy a tagállam rendelkezik-e a magánszektor megfelelő és arányos bevonására vonatkozó hiteles tervvel, és kellő elkötelezettséget tanúsít-e ez irányban. A terv végrehajtásában elért eredményeket a program keretében figyelemmel kell kísérni, és figyelembe kell venni a hitelrészletek folyósításáról szóló döntés meghozatalakor.

A hitelezőkkel folytatott tárgyalások során a kedvezményezett tagállam a következő elvek alapján jár el:

— *Arányosság:* a tagállam az adóssága fenntarthatóságának problémájával arányos mértékű megoldásokra törekszik.

— *Átláthatóság*: az érintett tagállam nyílt párbeszédet kezdeményez a hitelezőivel, és időben megosztja velük a releváns információkat.

— *Méltányosság:* a tagállam tárgyalásos megoldásokra törekedve konzultációt folytat a hitelezőkkel az államadósság átütemezésének vagy átstrukturálásának lehetőségeiről. Az adósság nettó jelenértékét csökkentő intézkedések kizárólag akkor kerülhetnek szóba, ha más megoldások valószínűleg nem hoznák meg a várt eredményeket.

— *Határokon átnyúló koordináció:* a más tagállamokra és harmadik országokra esetlegesen gyakorolt fertőzés és továbbgyűrűző hatások kockázatát megfelelően figyelembe kell venni a magánszektor bevonását célzó intézkedések kidolgozásakor. Az érintett tagállam megfelelő tájékoztatást nyújt a hozott intézkedésekről az egész euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzése céljából.

2. **Kollektív cselekvési záradék**

2013 júliusától kezdődően az egyéves futamidőt meghaladó valamennyi új euróövezeti állampapírnak kollektív cselekvési záradékot kell tartalmaznia. A záradékok célja, hogy a magánszektor bevonása esetében megkönnyítsék a kibocsátó állam és a magánhitelezők közötti megállapodást. A kötvényeknek e záradékkal való kiegészítése nem növeli a nemfizetés, illetve az átstrukturálás kockázatát az adott kötvény tekintetében. Az állampapír-tulajdonosok hitelezői státuszát tehát nem érinti a záradék megléte.

([1]) Az IMF szerint egy adósság akkor tekintendő fenntarthatónak, ha a hitelfelvevő várhatóan anélkül képes törleszteni a tartozását, hogy ez a bevételeit és a kiadásait irreális mértékben megváltoztatná. Ennek megítélése határozza meg a finanszírozást szolgáló összeg rendelkezésre állását és megfelelő nagyságrendjét.

2011. március 23., szerda

A záradékok főbb jellemzői megegyeznek majd a kollektív cselekvési záradékokról szóló G10-jelentést követően az USA-ban és az Egyesült Királyságban általánossá vált záradékok jellemzőivel. A záradékokat olyan módon vezetik majd be, hogy megőrizzék az euróövezeti tagállamok közötti egyenlő feltételeket. Ez azt jelenti, hogy valamennyi euróövezeti tagállam **azonos és egységesített**, a tagállamok által kibocsátott értékpapírok feltételeit tekintve összehangolt **záradékot** fog alkalmazni. Ezek alapja **összhangban fog állni a New York-i és az angol jogban általános záradékokkal**.

A kollektív cselekvési záradékok tartalmazni fognak egy olyan **összevonási záradékot** is, amely lehetővé teszi az ilyen záradékot tartalmazó és ugyanazon joghatósági terület jogrendszerébe tartozó, de különböző kibocsátású kötvények tulajdonosainak túlnyomó többsége számára, hogy többségi cselekvési záradékot vezessen be olyan esetekben, amikor az átstrukturáláshoz szükséges hitelezői többséget egyetlen kötvénykibocsátás keretében nem lehetne elérni. Gondoskodni kell a **megfelelő képviseletről**. A sarkalatos kérdésekről (pl. az alapvető folyósítási feltételek, a kötvények átalakítása vagy cseréje), amelyekkel kapcsolatban fenntartás merülhet fel, nagyobb arányú **többséggel** kell határozni, mint a nem sarkalatos kérdésekről. A **határozatképesség** feltételei alkalmazandók. A többség által jóváhagyott változtatások valamennyi kötvénytulajdonosra nézve kötelezőek.

A **szavazati jog megvonására** vonatkozó megfelelő záradékot kell alkalmazni a helyes szavazási eljárás biztosítására. Emellett az esetlegesen fennakadást okozó jogi lépések megakadályozását célzó záradékok bevezetését is mérlegelni kell.

A kollektív cselekvési záradékokat egységesített módon fogják bevezetni, amely valamennyi euróövezeti joghatósági területen azonos joghatást biztosít, és ezáltal megőrzi az euróövezeti tagállamok közötti egyenlő feltételeket. Az euróövezeti tagállamok elfogadják a záradékok hatályához szükséges intézkedéseket.

Az euróövezeti tagállamok a lejáró állampapír-állomány megújításához előre meghatározott feltételekkel 2013 júniusát követően is bocsáthatnak ki kollektív cselekvési záradék nélküli kötvényeket annak érdekében, hogy megőrizzék a régi kötvények szükséges likviditását, valamint hogy elegendő idő álljon a rendelkezésükre ahhoz, hogy képesek legyenek rendezett módon új kötvényeket kibocsátani valamennyi standard futamidő tekintetében. A kollektív cselekvési záradékoknak az euróövezeti állampapírokba való bevezetésére vonatkozó részletes jogi szabályozásról a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság uniós állampapír-piaci albizottságában folytatott megbeszélések alapján, a piaci szereplőkkel és más érdekeltekkel folytatott megfelelő konzultációt követően döntenek, és a szabályokat 2011 végéig véglegesítik.

3. Az ESM elsőbbségi hitelezői helyzete

Az ESM az IMF-hez hasonlóan akkor nyújt pénzügyi támogatást egy tagállamnak, ha az nem jut hozzá a szokásos piaci finanszírozáshoz. Ennek fényében az állam-, illetve kormányfők kijelentették, hogy az ESM az IMF-fel megegyező módon elsőbbségi hitelezői helyzetet élvez, egyúttal azonban elfogadták az IMF-nek az ESM-mel szembeni elsőbbségi hitelezői helyzetét.

A döntés 2013. július 1-jétől hatályos, az európai pénzügyi stabilitási eszköz (EFSF), illetve a Görögországot támogató eszköz keretében létrejött bármely más megállapodás feltételeinek sérelme nélkül.

Az európai pénzügyi stabilitási eszköz és az ESM közötti átmeneti megállapodások

Az eredeti terveknek megfelelően az EFSF 2013 júniusa után is megmarad a még meglévő kötvények kezelése céljából. Működését mindaddig folytatja, ameddig a tagállamok a kapott összegeket teljes mértékben vissza nem fizették, továbbá az általa kibocsátott pénzügyi eszközök alapján fennálló kötelezettségeit és a kezesekkel szemben fennálló kötelezettségeit nem teljesítette. A meglévő hitelkeretekből még nem folyósított és nem finanszírozott részeket az ESM-re kell ruházni (pl. az olyan részletek folyósítását és finanszírozását, amelyek csak az ESM hatálybalépését követően válnának esedékessé). Az EFSF és az ESM együttes hitelkihelyezése nem haladhatja meg az 500 milliárd eurót.

Az EFSF-ről az ESM-re való zökkenőmentes áttérés érdekében az EFSF elnök-vezérigazgatóját meg kell bízni az ESM létrehozásának a gyakorlati előkészítésével. Az elnök-vezérigazgató rendszeresen jelentést tesz az elért eredményekről az eurócsoporttal foglalkozó munkacsoportnak.

Az euróövezeten kívüli tagállamok részvétele

Az euróövezeten kívüli tagállamok az európai stabilitási mechanizmus mellett ad hoc alapon vehetnek részt az euróövezet tagállamainak nyújtott pénzügyi támogatási műveletekben. Amennyiben az euróövezeten kívüli tagállamok részt vesznek ilyen műveletekben, képviseltetik magukat az európai stabilitási mechanizmus Kormányzótanácsának és Igazgatótanácsának kapcsolódó ülésein, melyeken a segítségnyújtás odaítéléséről és ellenőrzéséről döntenek. Minden releváns információt kellő időben rendelkezésükre bocsátanak, és megfelelő mértékben konzultálnak velük. Az euróövezet tagállamai támogatni fogják az európai stabilitási mechanizmus és a mechanizmus mellett kétoldalú kölcsönt nyújtó más tagállamok egyenértékű hitelezői státuszát.

2011. március 23., szerda

A jogviták rendezése

Amennyiben az euróövezet egy tagállama és az európai stabilitási mechanizmus között az európai stabilitási mechanizmust létrehozó szerződés értelmezését vagy alkalmazását illetően vita alakul ki, a vitát a Kormányzótanács dönti el. Amennyiben a tagállam ezt a döntést nem fogadja el, a vitás kérdést az EUMSZ 273. cikkével összhangban az Európai Unió Bírósága elé terjesztik.

Az európai stabilitási mechanizmus és a harmadik felek kapcsolatát illetően az alkalmazandó irányadó jog és joghatóság kérdését az európai stabilitási mechanizmus és a harmadik felek között kidolgozandó jogi és szerződéses dokumentáció fogja tárgyalni.

Melléklet

Az európai stabilitási mechanizmus hozzájárulási kulcsa az EKB-kulcs alapján

Az európai stabilitási mechanizmus hozzájárulási kulcsa

Ország	ISO	ESM-kulcs
Ausztria	**AT**	2.783
Belgium	**BE**	3.477
Ciprus	**CY**	0.196
Észtország	**EE**	0.186
Finnország	**FI**	1.797
Franciaország	**FR**	20.386
Németország	**DE**	27.146
Görögország	**EL**	2.817
Írország	**IE**	1.592
Olaszország	**IT**	17.914
Luxembourg	**LU**	0.250
Málta	**MT**	0.073
Hollandia	**NL**	5.717
Portugália	**PT**	2.509
Szlovákia	**SK**	0.824
Szlovénia	**SI**	0.428
Spanyolország	**ES**	11.904
Mindösszesen	**EA17**	**100.0**

Megjegyzések: Az európai stabilitási mechanizmus kulcsát az EKB tőkejegyzési kulcs alapján számítják ki.

Azon tagállamok, melyekben az egy főre jutó GDP kevesebb, mint az uniós átlag 75 %-a, az euróövezethez való csatlakozásukat követően 12 éven át ideiglenes korrekcióban részesülnek.

Az ideiglenes korrekció a bruttó nemzeti jövedelemből (GNI-ből) való részesedésük és az EKB-ban lévő tőkerészesedésük különbségének háromnegyede lesz (tehát az ESM-részesedésük a GNI-ből való részesedésük 75 %-ának és az EKB-ban lévő tőkerészesedésük 25 %-ának összegével megegyezik), az alábbiak szerint: *ESM-részesedés = EKB- részesedés - 0,75* (EKB- részesedés - GNI-részesedés)*

Ezen országok esetében a lefelé történő kompenzációt elosztják a többi ország között, az EKB- részesedésüknek megfelelően.

Egy főre jutó GNI és GDP 2010-ben.

Forrás: Az EKB, az Ameco és a DG ECFIN számításai.